

Fortjeneste af ca. 200 pCt. Det ærede Medlem fik deraf ud, at Apotekerne fortjente Millioner om Aaret. Sa, det Regnestykke kan jeg virkelig ikke tage videre Hensyn til, thi Apotekerne skulle jo af deres Bruttoindtægt ikke blot afholde Udgifterne til Køb af deres Varer, men der gaar jo ogsaa betydelige Summer med til Husleje, Brændsel, Medhjælp o. s. v., man kommer derved virkelig ikke til en saa lille Udgifts-Procent. Faktum er jo ogsaa, at i alle civiliserede Lande — vel ogsaa naar vi medtage Kina, Japan og lignende Lande — er der intet Land, hvor man faar billigere Medicin end i Danmark, og det tror jeg staar i nøje Forbindelse med den Ordning af Apotekervæsenet, vi have her i Landet. Vil man have fri Næring, maa man opgive Taksterne, man kan ikke have fri Næring og tvungne Takster, og det er jo en bekendt Sag, at Medicinen netop er dyrest i de Lande, hvor man har fri Næring. Det gælder særlig England, for ikke at tale om Amerika. Det Spørgsmaal ligger jo imidlertid ikke for, og jeg antager ikke, Udvalget vil bestæftige sig dermed. Som Bevis for, at Medicinen er for dyr, er der anført, at forskellige Apotekere have en meget stor Indtægt af deres Apoteker. Dette viser jo imidlertid slet ikke, at Medicinen er dyr. Det samme viser sig jo i en hvilken som helst Næring, at der er Forretninger, der knap give deres Indehavere det nødvendige, medens der er Forretninger, der ere store og rige og give deres Ejere store Indtægter. Saaledes gaar det ogsaa med Hensyn til Apotekerne: Der findes baade smaa og store Apoteker. Vilde man nedsætte Taksterne en lille Procent, gaar det sandsynligvis ligesom i Sverige, hvor dette juft har forøget Indtægten for de store Apoteker. Jeg tror i det hele taget ikke, at det lader sig gøre for Tinget her at fastsætte andre Regler end dem, som nu gælder. — Naar det ærede Medlem for Ribe (Buss) dolerede over, at Taksten for Afgiftsfriheden er sat til 3,000 Kr., vedrører det jo ikke dette Lovforslag, men det Lovforslag, som til Resultat gav Loven af 10de April 1895; det ærede Medlem skulde altsaa have fremkommet med sit Forslag den Gang. Meningerne vare i saa Henseende meget delte i Kommissionen: Nogle vilde sætte det til 2,000, andre til 3,000, andre til 4,000 Kr. Man enedes saa om 3,000, jeg for mit Vedkommende skulde ikke have haft noget imod, at man havde sat denne Takstafgiftsgrænse noget lavere, men det vedrører jo, som nævnt, ikke det foreliggende Lovforslag. Der bliver altsaa i Virkeligheden kun en eneste Anke tilbage, den, som jeg allerede har berørt med Hensyn til § 9, 1ste Membrum. — Over for

Udtalelserne fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (E. Christiansen) har jeg allerede ved mine Bemærkninger over § 5 og § 7 antydet min Opfattelse. Det er virkelig en Misforstaaelse, naar man siger, at det er haardt, at en Apoteker, der bliver uhjælpelig syg, efter 5 Aars Forløb skal opgive sit Apotek. Der vilde endog ikke være noget at sige til, hvis det skete tidligere. Det samme gælder om det Hensyn, man tager til Enter og Børn efter en Apoteker, der har et reelt Privilegium. Naar man har udstrakt det til indtil 12 Aar, ser det noget, som de Shændehavere af reelle Apoteker, der sad i Kommissionen, vare ganske overordentlig tilfredse med, og det var en stor Smødekommen, som her blev vist fra anden Side. Ligeledes giver man, naar man giver to Aar til at sælge Apoteket, i Virkeligheden nok. — Hvad angaar Bestemmelsen i § 1, at man skal have gjort Tjeneste paa et dansk Apotek, da har man ligeledes indført den med velberaad Hu. Det ærede Medlem blev jo her støttet af det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Nørdam), som sagde, at det ogsaa kunde være meget godt, at Folk havde tjent paa et udenlandsk Apotek. Sa, det benægter jeg ikke; i mange Tilfælde kunde de der lære noget, men der er ogsaa Lande, hvor Apotekervæsenet er indrettet paa en saadan Maade, at selv om en Mand havde været der ikke blot i 5, men maaste endog i 15 à 20 Aar, vilde han ikke frembyde nogen Garanti for at kunne drive et dansk Apotek ordentlig. Jeg vil med Hensyn til denne Bestemmelse sige, at selv om jeg havde fri Hænder, vilde jeg ikke let gaa til at ansætte som Apoteker en Mand, som alene havde uddannet sig i Amerika og havde været Medhjælper derovre i en halv Snes Aar. Jeg vilde ikke let gaa til at give ham Apotekerbevilling herhjemme, før han havde haft nogle Aars Prøvetjeneste ogsaa her. Jeg vil derfor meget anbefale, at der ikke sker nogen Forandring heri. I Henseende til, hvorledes man skal have tjent de 5 Aar, synes Bestemmelsen mig ganske klar. De forlangte 5 Aar skal man have tjent efter at have taget Medhjælpereksamen, og der kan naturligvis ikke tages Hensyn til den Tid, man har været Lærling. — Jeg tror, at jeg allerede har været inde paa alle de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer) henviste til, at Kommissionen jo kunde være gaaet med til en frivillig Afløsning ligesom i Sverige. Jeg skal bemærke, at havde der vist sig den mindste Tendens hos de Apotekere, der sade